

Præstefaldets Indtægter ikke række over en Størrelse af 400 a 500 Rbd.

Grundtvig: Afvisningen af det Endringsforslag, jeg har været med at stille, frigtager mig for at minde om Ordspøget: „Frænde er Frænde værst“ (Hør!), og jeg vil kun i den Henseende protestere mod enhver Slutning, som kunde drages af denne Afvisning om, at den skulde være i Kunstens og Poestens Interesse. — I Henseende til det andet Afstemningspunkt, som nu foreligger, nemlig Bevillingen af de 2000 Rbd. til at fordele mellem trængende Præster, da maa jeg gjentage, hvad jeg allerede forrige Gang bemærkede, at naar virkelig disse 2000 Rbd. vare besparede eller tagne fra de forrige Indtægter ved Byens Bispestol for at anvendes til at forbedre de Præstefald, som ikke naae op til 600 Rbd., da vilde jeg ikke et Dieblit betænke mig paa at stemme derfor; men fordi den ærede Minister anfører dette Beløb i sin Tale, kan jeg virkelig ikke see, at Sagen er stillet paa dette Punkt. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at der, naar der saaledes paa fri Haand bevilges 2000 Rbd. til dette Diemed, da med den samme Grund kan forlanges og af den samme Grund maa bevilges Saameget, som der hører til at hjælpe paa alle Præstefald under 600 Rbd., og vist er det, at jo mere dette skeete, desto vislere var det, at Omreguleringen af de til Geistligheden henlagte Indkomster aldrig vilde skee; thi naar først det Savn og den Ulempe, som gjør den øiensynlig og nødvendig, var afhjulpet, saa skeete den vistnok ikke, og saa vilde de mange Banskkeligheder, som nu synes overvindelige, findes at være uovervindelige.

Monrad: Et Hensyn troer jeg væsentligt maa komme i Betragtning ved Afgjørelsen af Forslaget under Nr. 25, det nemlig at vedkommende Candidater først i en temmelig fremrykket Alder kunne opnaae Embedsansættelse, en Omstændighed, der er begrundet i Forholdenes Natur og Udvikling. Uagtet jeg gjerne vil indrømme, at en Mand ret vel kan begynde med et saa lille Embede strax efter det 25de Aar, gjør det en væsentlig Forskjel, om han først høit oppe i de tredive skal begynde dermed.

B. Scholer: Ifjor da Stattereguleringsagen var for, blev der, for at ophæve den Ulighed, som kom i Beskætningen af de forskellige Geistlige, idet nogle bleve forhøiede og andre bleve formindskede, foreslaaet, at de nærværende Embedsmænd, som ved Skatteudjævningen kom til at svare høiere Statter end hidtil, skulde faae dem godtgjort paa Amtskuen. Dette Forslag fandt ikke Gehør, og der lod sig høre Stemmer om Kirkens Gods, og jeg maatte dengang antage, at man af disse Grunde ikke vilde høre noget derom. Jeg kan derfor iaar ikke stemme for et Forslag, ifølge hvilket af Statskassen tages en Sum, for at kunne udjævne den Ubillighed, som da blev begaaet.

Cultusministeren: Der er aldeles ingen Forbindelse mellem dette Forslag og Stattereguleringen.

B. Scholer: Jeg troer dog, at de Præster, som komme til at svare et høiere Beløb, f. Ex. saaledes som jeg, 11 a 12 Gange saameget i Landstat som tidligere, især maae komme i Betragtning ved Fordelingen af disse 2000 Rbd. — Dette siger jeg iøvrigt ikke, fordi jeg vil indgive nogen Begjæring herom.

Cultusministeren: Der kan aldeles ikke søges om at faae Andeel i dette Beløb, og et saadant Motiv, som den ærede Taler anførte, vil ikke have den mindste Indflydelse paa Erstatningen. Rigsdagen har engang bevilget et Beløb i dette Diemed og dermed er den Sag afgjort; de bevilgede 8000 Rbd. skulde blive anvendte dertil, men ikke een Skilling mere.

Da Ingen mere begjærede Ordet, ffred man til Afstemning, hvorved:

1) (A a.) Cultusministerens Forslag, tiltraadt af Udvalget:

Ifstedesfor det ved anden Behandling vedtagne Tillæg 75 Rbd. til hvert ere extraordinære Tillæg") sættes: „100 Rbd. til det ene Bud og 50 Rbd. til det andet Bud ere extraordinære Tillæg.“

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

2) (B d.) Cultusministerens Forslag, tiltraadt af Udvalgets Mindretal:

Den ved anden Behandling bortfaldne Post „2. Nye tilkomne 2,000 Rbd.“ optages igjen med følgende Tilføining: „Disse 2,000 Rbd. blive som Embedstillæg at fordele mellem